

Nieuwsbrief 14, week 28

Beste leden en belangstellenden van
Protestantse Gemeente Terpoarte,

Als we een dienst hebben staan er altijd bloemen op de avondmaaltafel. Ze staan er als aankleding, voor een feestelijk tintje. Na afloop van de dienst gaan ze met een groet van de Gemeente naar een gemeentelid of naar een andere dorpsgenoot. Nu we de afgelopen periode geen diensten hebben

gehad is dit lang niet gebeurd. Daarom waren er afgelopen zondag 4 boeketten. Ze zijn bezorgd bij Hilbrand Wijnstra, Johan Galema. Bouwe Hessels en Rein van der Werf.

Op zondag 19 juli is er weer vanaf 9.30 uur een dienst via de website te volgen. Ga om die mee te maken dan naar <https://www.terpoarte.nl/nieuws-2020/>

Met hartelijke groet,
Kees Iepema

Bij de diensten

Destijds in de Trjilling een vertrouwd kopje, maar nu dus al even niet meer. Tenminste.... afgelopen zondag hebben we een voorzichtig begin gemaakt met 'fysieke' diensten. Met alle gedoe van dien, maar we waren, inclusief 'dienstdoend personeel', met 30 mensen. Allemaal nog wat onwennig, te beginnen bij de stoelenopstelling, maar toch. Na afloop bleek het toch een goede ervaring geweest te zijn, al werd het zingen gemist. De eerstvolgende eigen viering is toch nog weer een keer online, 19 juli, en dan straks op 16 augustus weer fysiek, in Boksum. Een rustige hervatting dus, zoals bij veel kleinere gemeentes in de regio. Overigens ook Franeker gaat nog online door, maar dan via de eigen website (voor de zondagen dat we geen dienst hebben)

Vakantie

En ja, het is juli, voor velen de tijd van vakantie. Ook al zal die er voor velen misschien toch anders uitzien dan andere jaren. Toch een mooie tijd gewenst. Zelf ben ik van 20 juli t/m 9 augustus er tussenuit.

Uit de gemeente

De ouderling van dienst zei het treffend in zijn inleidend woord afgelopen zondag: corona is gelukkig aan onze gemeenschap voorbijgegaan. Maar dat wil niet zeggen dat we zonder zorgen zijn: in de afgelopen periode zijn er nogal wat mensen uit ons midden geconfronteerd met ziekte, met kanker wel te verstaan: Hylke Merkus, Jan Pieter Popken, Piet Heeringa, Johan Galama, Bouwe Hessels en Rein van der Werf. De eerste twee hebben de behandeling in eerste instantie achter de rug, de anderen zitten er midden in of staan nog helemaal aan het begin van het traject. Een enorme schrik, voor hen zelf en voor hun dierbaren. We wensen hen heel veel sterkte en moed toe. Dat zij zich gedragen mogen weten door de zorg, aandacht en gebeden van de gemeente.

Ds. Harrie Strubbe

De diaconale collecte voor komende zondag is voor de schuldhulpmaatje. U kunt hiervoor geld overmaken op NL47RABO 03132 00 181 t.n.v. Diaconie Terpoarte. Voor het eigen kerkenwerk kunt u geld overmaken naar NL88RABO 01193 57 941 t.n.v. Protestantse Gemeente Boksum-Blessum-Deinum.

De diaconale collecte op 19 juli is voor de eigen diaconie.

Overdenking

Vanuit de stilte (bij Psalm 65)

Stilte nu. Voor U.

Stilte zingen had ik U beloofd.

Hoor dan.

Hoor dan wie?

Mij – wie mij?

*Die deze mens ben die hier neerligt
nietig schuld beladen*

*die wil opstaan, ander mens wil zijn
nieuw ik.*

Stilte nu.

Zo begint de her vertaling door Huub Oosterhuis van de oude psalm 65, een van de psalmen voor aanstaande zondag. Het is mijn favoriete vrije bewerking. Maar er gebeurt iets vreemds, net als in het origineel overigens. Dat wonderlijke spel van stilte en lofzang. Je ziet menig vertaler daarmee worstelen omdat ze geneigd zijn daar een tegenstelling in te horen; je bent of stil voor God of je breekt uit in luid gejubel, zo is blijkbaar de gedachte. En ik snap dat ook wel, want er zit spanning in dit oude lied. Ook als je geen tegenstelling vermoedt, dan nog is er iets gekks aan de hand, wat de vraag rechtvaardigt of dat stilzwijgen uit de eerste regel wel past bij de verder nogal uitbundige psalm.

Die vraag krijgt voor ons natuurlijk nog eens een merkwaardige actualiteit. Ervan uitgaande dat onze kerkgebouwen het voorlopig nog niet mogelijk maken te zingen, is er voor ons datzelfde wonderlijke spanningsveld van stilzwijgen en lofprijzing. Ja, we zingen in stilte, zeggen we dan. Tja, dat is zo....maar toch.

Het lied veronderstelt nadrukkelijk de liturgie, van de tempel, en vooruit, sprongetje, van de kerk. Noem het

verootmoediging, kyrie en gloria. Een ingetogenheid, niet van het innerlijk, maar van de liturgie, de vervolgens overgaat in een enorme lofzang, het bruist van opgetogen, opgetilde taal: het kan bijna niet minder, ruim baan voor de euforie, zo lijkt het.

Die ingetogenheid komt, wat mij betreft, prachtig naar voren in die her vertaling van Oosterhuis: een mens die op plat op zijn gezicht ligt ten teken van besef van tekort, maar tegelijk vervuld met het verlangen om op te kunnen staan: nieuw mens te worden, bevrijd en lichtvoetig. Een mens die er op vertrouwt dat dat ook mogelijk is. Want als de bergen door deze God worden bevestigd, dan is dat voor ons als vaste grond onder onze voeten: we mogen er zijn, als opgerichte mensen.

Dat oprichten, dat proberen we zoekend en tastend in deze tijd. Voor sommigen nog ingewikkeld genoeg: wat mag er nu wel en wat niet? Of iets anders geformuleerd: wat is er nu wel verantwoord en wat niet? Een zoektocht. En misschien dat die nog wat schrale liturgie van de zondag daarbij kan helpen. Want voor U, God, is de stilte een lofzang.

ds. Harrie Strubbe